

[Ib Nørlund.]

ling sted i det politiske samarbejde, det er jo understreget fra mange sider. At det ikke er sket efter debat og beslutning i folketinget er også rigtigt. Og at det strider imod de forudsætninger, det vil sige de politiske forudsætninger, som spillede den afgørende rolle i folkeafstemningen i sin tid, kan der jo anføres dygnevis af beviser for. Det ved alle. Alligevel prøver man at snakke om dette, som om der står, at vi skulle have folkeafstemning i morgen. Det er ikke det, der er tale om. Her er tale om at ændre en politisk kurs og standse en udvikling, som fører ud i det, som vi har advaret imod hele dagen igennem.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet blander sig ikke i den diskussion, som forekommer mig ret så infantil, om, hvem der er i dårligt selskab, og hvem der ikke er i dårligt selskab. Jeg skal derfor afstå fra at kommentere hr. Ivar Nørgaards udtalelser.

Med hensyn til den påstand, der blev udslynget om, at det skulle være demagogi o. lign., må jeg sige, at det er ikke demagogi, men det er udtryk for en politisk holdning, og der er ingen som helst grund til for nogen medlemmer eller ordførere at stavle sig op og tale om rigsretsanklage o. lign. Der er tale om en politisk forældelse af den udvikling, som det politiske samarbejde har taget inden for EF. Den er der nogle af os der har ønsket at markere, og jeg kan derfor anbefale at stemme for det af hr. Maigaard m. fl. fremsatte dagsordensforslag.

Morten Lange (SF):

Hr. Ivar Nørgaard var så uvenlig i sine bemærkninger — hvilket vel kommer af at han føler sig lidt beklemt — at finde ud af, at socialistisk folkeparti på disse tider ikke var til at tale med. Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at det, vi har fremsat dagsordensforslag om i dag, er ganske parallelt med det, vi talte om ved møde efter møde under diskussionen op til folkeafstemningen. Vi spåede en udvikling, og denne udvikling er foregået helt klart og tydeligt, endda sådan at man kan sige med nogen ret, at uret er stillet i stå om det egentlige, traktatmæssigt berettigede EF-samarbejde, mens det synes, som om der i

hvert fald er en aktivitet uden lige på det helt tilsvarende og nært tilknyttede udenrigspolitiske område. Det er jo et mærkeligt udtryk for dansk afsondrethed, at tilhængerne af Det europæiske Fællesskab her i denne sal prøver på at forklare, at disse to ting ikke har en nøje sammenhæng og hører sammen. Der er jo ikke noget andet europæisk land, hvor man tillader sig sådan en adskillelse i præcis form. Men vi skal vel altid være lidt bagefter udviklingen i den slags ting, så vi må jo finde os også i denne afstemning.

Den formulering, som formodentlig bliver den, vi skal stemme om, når man engang får stemt vort fornuftige ændringsforslag ned, bliver naturligvis en, der er vasket i klor. De, der stemmer for den fra forslagsstillernes side, skulle overveje, om de egentlig ikke skulle være grusomt betænkelige ved at stemme for deres eget dagsordensforslag. Det er nok det, som bliver denne debats egentlige resultat. Vi skal til gengæld tjene dem ved ikke at stemme imod det.

Overgaard Nielsen (RV):

Jeg skal, som hr. Ib Christensen sagde, heller ikke diskutere, hvem der befinder sig i hvis ubehagelige selskab. Jeg synes, at hvis vi ikke i dette ting lærer lidt mere at tale sammen på tværs af partilinjer, så skulle vi måske i stedet indrette små bure, hvor vi kunne opholde os i små klynger og så blive lukket ud til de hanekampe, vi har en gang imellem her fra talerstolen.

Til hr. Niels Helveg Petersens lidt voldsomme udbrud i anledning af ændringsforslaget vil jeg kun sige: jeg erindrer ikke nogen beslutning i dette folketing om topmøder eller forelæggelse her i tinget af den såkaldte Københavnsrapport til debat end-sige vedtagelse. Dette ændringsforslag er — det er i hvert fald min motivering for at være medforslagsstiller — stillet for at skabe klarhed, men meget tyder jo på, at vi ikke får det.

Bay (FP):

Jeg har tidligere herfra givet udtryk for, at jeg ikke har ubetinget tillid til alle i dette ting, og det gælder i særdeleshed i denne sag. Derfor må jeg herfra opfordre så mange som muligt til at stemme imod det af hr. Ivar Nørgaard stillede dagsordensforslag. Jeg